

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615200500
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615200500.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Gabriela Brišková a JUDr. Iveta Jankovičová v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. XXXX/XX, K., X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. XXXX/XX, K., deti zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov, matka: Ing. Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. A. XXXX/XX, K., zastúpená: JUDr. Mária Trylčová, advokátka so sídlom J. E. XXX/XX, otec: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. XXXX/X, K., o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica, č.k. 7P/6/2015-208 zo dňa 15. októbra 2015, v časti výživného a zročného výživného, takt

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že maloletých synov účastníkov zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi určil povinnosť platiť výživné na maloletého Q. v sume 170 eur mesačne a na maloletého X. v sume 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky s účinnosťou od 29.01.2015. Nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 29.01.2015 do 30.09.2015, na maloletého Q. v sume 971,62 eur a na maloletého X. v sume 809,68 eura je otec povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky. Súd zároveň upravil styk otca s maloletými synmi tak, že otec je oprávnený s maloletými deťmi sa stretávať každý párný týždeň, v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod., s tým, že matka je povinná deti na styk s otcom pripraviť, otcovi riadne odovzdať v mieste bydliska maloletých detí a otec je povinný deti matke riadne a včas vrátiť v mieste bydliska maloletých detí. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Skutkovo zdôvodnil rozsudok tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že maloleté deti je potrebné zveriť do osobnej starostlivosti matky, keďže sa o deti od narodenia stará. Matka bola v čase podania návrhu na predĺženej rodičovskej dovolenke s maloletým X. a deti boli v jej celodennej starostlivosti. Potom, ako otec opustil spoločnú domácnosť, deti zostali vo výlučnej starostlivosti matky. Súd tiež prihliadol na nízky vek maloletých detí. So zverením detí do osobnej starostlivosti matky súhlasil aj otec. Otec sa s deťmi v súčasnosti nestýka, zaujíma sa o ne iba prostredníctvom e-mailu, keďže ako uviedol, chce počkať na rozhodnutie súdu, aby deti neboli vystavené zbytočnému stresu.

Pokiaľ ide o výšku výživného, súd zistil, že priemerný príjem otca zo zamestnania predstavuje sumu 1.013,50 eura a otec má od mája 2015 príjem z prenájmu jednej z garáží vo výške 40 eur mesačne, čo bolo preukázané v konaní sp. zn. 7P/4/2015 (o rozvod a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Príjmy otca tak mesačne predstavujú sumu 1.053,50 eura. Medzi výdavky otca súd nezahrnul náklady na byt, ktorý vlastní a ktoré uviedol že má, keďže takisto uviedol, že v byte býva jeho kamarátka za režijné náklady. Otec v konaní sp. zn. 7P/4/2015 poukázal na to, že matka zvýšila svoje náklady tým, že opustila spoločnú domácnosť. V tom prípade je nutné poukázať na to, že otec sa pripravuje o príjem, keďže byt neprenajíma, ale ponechal ho na užívanie kamarátke za režijné náklady. Súd pri určení výživného vychádzal z nákladov na maloleté deti. Náklady na maloletého Q. predstavuje strava doma 80 eur, strava v škole eur €, školský klub 8 eur, školské pomôcky 12 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby 60 eur, anglický jazyk 10 eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eura, daň/odpady/poistenie 5 eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15 eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na mal. Q. vo výške 296,66 eura. Mesačné náklady na mal. X. predstavuje strava doma 60 eur, strava v škôlke 25 eur, príspevok na čiastočnú úhradu výdavkov + ZRPŠ 15 eur, ošatenie/obuv/lieky/hygienické potreby 45 eur, anglický jazyk 5 eur, voľnočasové aktivity (plaváreň/kino/výlety) 50 eur, ďalej 1/3 nákladov na bývanie v 1-izbovom byte vo výške 36,66 eura, daň/odpady/poistenie 5 eur, pohonné hmoty/poistka/opravy vo výške 15 eur, čo predstavuje celkové mesačné náklady na maloletého X. vo výške 256,66 eura. Súd uložil otcovi platiť na maloletého Q. výživné vo výške 170 eur mesačne a na maloletého X. vo výške 150 eur mesačne. Súd prihliadol na to, že otec má skoro dvakrát vyšší príjem ako matka a takisto na skutočnosť, že o maloleté deti sa od odsťahovania zo spoločného domu zaujímal len prostredníctvom e-mailu, takisto nad rámec výživného stanoveného predbežným opatrením na ich výživu žiadnym spôsobom neprispieval a nič im nekupoval. Uvedená výška výživného zodpovedá opodstatneným potrebám maloletých detí v ich veku, takisto príjmovým možnostiam otca. Medzi náklady na maloleté deti súd nemohol započítať úhrady za plyn v rodinnom dome a stavebný úver v prípade rodinného domu, v ktorom maloleté deti nežijú.

Súd určil výživné s účinnosťou od 29.01.2015. Vzhľadom na spätnú účinnosť výživného a takisto vzhľadom na výšku výživného určenú predbežným opatrením, otcovi vznikol nedoplatok na maloletého Q. vo výške 971,62 eura za obdobie od 29.01.2015 do 30.09.2015 (za mesiac január 2015 - 11,62 eura, od februára 2015 do septembra 2015 - 960 eur) a na mal. X. vo výške 809,68 eura za obdobie od 29.01.2015 do 30.09.2015 (za mesiac január 2015 - 9,68 eura, od februára 2015 do septembra 2015 - 800 eur). Súd zároveň uložil otcovi povinnosť zaplatiť tento nedoplatok v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd o úprave styku rozhodol tak, že otec je oprávnený s maloletými deťmi sa stretávať každý párný týždeň, v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. Súd zväzil prespávanie maloletých detí u otca a keďže deti boli doteraz vo výlučnej starostlivosti matky, otec sa o ne posledné mesiace zaujímal len e-mailom, nebol s nimi v blízkom kontakte a vzhľadom aj na nízky vek maloletých detí, súd rozhodol o úprave styku v uvedenom rozsahu. Bude v najlepšom záujme maloletých detí, aby si na novú situáciu zvykali postupne, aby si obnovovali s otcom narušený vzťah a prostriedkom k dosiahnutiu pozitívneho výsledku určite bude práve súdom určená úprava styku, ktorú sú obidvaja rodičia povinní dodržiavať.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože súd prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie otec maloletých detí v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti ako i nedoplatku na zročnom výživnom za čas od 29.01.2015 do 30.09.2015. Otec v odvolaní uviedol, že súd na základe vykonaného dokazovania nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, preto považuje rozsudok za nedôvodný, vydaný v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Súd okrem iného pri rozhodovaní o výške výživného v odôvodnení rozsudku konštatoval, že prihliadol na to, že otec má skoro dvakrát vyšší príjem ako matka a takisto, že o maloleté deti sa mal otec zaujímať len prostredníctvom emailu, pričom nad rámec výživného stanoveného predbežným opatrením v tejto veci, na výživu detí žiadnym spôsobom neprispel a nič im nekupoval, s tým, že uvedená výška výživného zodpovedá opodstatneným potrebám maloletých detí v ich veku a takisto príjmovým možnostiam otca. Otec v konaní predložil fotokópie dokladov o zakupovaní potravín a iných vecí pre deti z jednotlivých nákupných reťazcov, z ktorých je zrejmy opak ustáleného záveru súdu, že otec deťom nič nekupoval.

Otec s takýmto stanoviskom súdu nesúhlasí. Súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že suma 170 eur pre maloletého Q., ktorý je vo veku 7 rokov a suma 150 eur pre potreby maloletého X., ktorý je vo veku 4 a pol roka, pričom matkou maloletých detí predkladané výdaje, spojené s výchovou a výživou otec považuje za absolútne neprimerané a nedôvodné. Matka detí v deklarovaných nákladoch poukazuje na cestovné náklady vo výške 30 eur, ktoré sú nedôvodné, keďže maloleté deti chodia do škôlky a školy v mieste svojho trvalého bydliska. Rovnako suma 12 eur na školské pomôcky ako i príspevok na ZRPŠ vo výške 15 eur nie sú sumami hradenými mesačne, ale ročne. Suma 60 eur a 45 eur, ktorú navrhovateľka uvádza ako náklady za ošatenie, lieky hygienické potreby maloletých detí sú neadekvátne a neprimerané veku maloletých detí. Rovnako suma, ktorú matka uvádza ako náklady na doučovanie anglického jazyka sa javí ako neopodstatnená, keďže anglický jazyk sa vylučuje v školách zadarmo a okrem toho otec poukazuje opakovane na to, že matka maloletých detí má štátnu skúšku z anglického jazyka a teda by mohla deti doučovať, ak to považuje za potrebné i sama. Tiež suma 2 x 50 eur, ktorú matka uvádzala ako náklady na voľnočasové aktivity maloletých detí je neprimeraná veku detí. Náklady na bývanie predložené navrhovateľkou v sume 110 eur žiadnym spôsobom neboli podložené a okrem iného sa jedná o byt jej rodičov. Matka od septembra 2015 s maloletými deťmi bývala v rodinnom dome v mieste trvalého bydliska, kde všetky náklady spojené s bývaním, teda energie, poistenie, odvoz odpadu platil výlučne odporca. Matka sa z tohto rodinného domu nemala absolútne žiadny dôvod odsťahovať, bolo to výlučne jej rozhodnutie, čím zámerne navýšila svoje výdavky a okrem toho tiež deti zbytočne vytrhla z ich prirodzeného prostredia, ktoré bolo ich domovom. K správaniu matky a celkovému obrazu nákladov a spôsobu života matky otec uviedol, že matka z rodinného domu zobrala pri sťahovaní nábytok, posteľ, elektroniku, riady a zanechala dom prakticky prázdny a v dezolátnom stave. Súd sa rovnako v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal resp. nezobral do úvahy otcom uvádzané skutočnosti, že v mesiaci január 2015 matka bezdôvodne a bez vysvetlenia zo spoločného účtu vybrala finančné prostriedky vo výške 6000 eur, pričom otec nemá vedomosť, na čo tieto finančné prostriedky matka maloletých detí použila. Zo strany súdu nebola žiadnym spôsobom vyhodnotená ani vyživovacia povinnosť otca voči maloletej L. E. E., na ktorú mesačne platí výživné 200 eur. V odôvodnení rozsudku následne súd uvádza nesprávny údaj v súvislosti s príjmom otca a to konkrétne príjem za garáž, ktorú však v roku 2014 otec neprenajímал. Preto sa nemôže vychádzať zo skutočnosti, že otec dal garáž do prenájmu od júna 2015 do septembra 2015 a príjem z nájmu nemôže byť braný ako jeho pravidelný mesačný príjem za rok 2014 a následne z tohto príjmu odôvodňovaná výška výživného. Svedok vypočutý v konaní potvrdil, že za garáž vyplatil sumu 40 eur aj s energiami a teda po odrátaní mesačnej zálohovej platby 13 eur by skutočný mesačný príjem za garáž bol 27 eur a nie 40 eur, ako to súd uviedol v rozhodnutí. Príjem otca za rok 2014 bol navýšený navyše vyplatením bonusu na deti, tento však už ale poberá matka a vrátenie preddavku za daň, čo predstavovalo sumu asi 600 eur. Rovnako zamestnávateľ zráža otcovi zo mzdy náklady na pracovné pohonné hmoty, pracovný mobilný telefón, nadspotrebu pohonných hmôt, čo predstavuje sumu asi 50 eur. Reálne otcovi na účet po odrátaní týchto poplatkov a pôžičky zamestnávateľ zasiela sumu približne 690 eur. S poukazom na uvedené otec nesúhlasí s tvrdením súdu, že jeho príjem je takmer dvakrát vyšší ako príjem matky. Súd nevykonal dokazovanie príjmu matky od druhého jej zamestnávateľa, ktorými je súkromná jazyková škola v K., pričom matka potvrdila túto skutočnosť i na súdnom pojednávaní, kedy uviedla, že je zamestnaná ako marketingový špecialista a okrem toho i súkromne doučuje anglický jazyk, z ktorej činnosti má taktiež príjem. Príjem matky teda pozostáva z príjmu zo zamestnania na P. T.E. v K. vo výške 678,50 eura, z rodinných prídavkov vo výške 45 eur, z daňového bonusu na deti 40 eur, z príjmu z druhého zamestnania v súkromnej jazykovej škole A. v K. vo výške 600 eur, ako i z príjmu v súkromného doučovania anglického jazyka, ktorá položka bola počas spoločného života účastníkov vo výške od 700 do 1.000 eur mesačne. Súdom určené výživné je preto v rozpore so skutočným stavom vecí, nie je primerané a je určené v takom rozsahu, ktorý zodpovedá primeranému porovnaniu všetkých okolností, resp. všetkých princípov, na základe ktorých súd pri zohľadnení osobitostí každého jednotlivého prípadu určuje výšku výživného. Rovnako neprimerané je i rozhodnutie súdu v časti úhrady nedoplatku na výživnom, spolu vo výške 1.781,30 eura, ktorú súd zaviazal otca zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, čo je v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním s prihladením príjmov otca a jeho majetkových pomerov, keďže je nesporné, že mesačný príjem otca vyplácaný v čistom je vo výške 690 eur mesačne. Otec žiadnymi úsporami nedisponuje a preto suma 1.781,30 eura, ktorú má zaplatiť do 30 dní môže spôsobiť popri ďalších nákladoch preukázaných v súdnom konaní výrazné zhoršenie jeho sociálnej situácie, nakoľko bude nútený si uvedené finančné prostriedky zabezpečiť jedine formou pôžičky. Súd mal možnosť vzhľadom na vykonané dokazovanie v tejto časti uložiť otcovi povinnosť zaplatiť zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach popri bežnom

výživnom. Vzhľadom k vyššie uvedenému otec navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu v napadnutej časti vrátil na ďalšie konanie .

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletých detí, prostredníctvom právnej zástupkyne podaním doručeným súdu 10.12.2015. Vo vyjadrení matka uviedla, že súd rozhodol o vyživovacej povinnosti otca voči maloletým synom správne, v súlade s vykonaným dokazovaním a v súlade so zákonom o rodine. Príjmy otca maloletých detí a jeho majetkové pomery odôvodňujú určenie vyššieho výživného. Životná úroveň otca je preukázateľne vysoká a maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca. Otec má pravidelný mesačný príjem z pracovného pomeru v sume 1.013 eur, príjem otca bol preukázaný správou zamestnávateľa (D. a K., a.s.). Matka poukázala na konanie Okresného súdu Senica sp. zn. 7P/4/2015, kde výsluchom svedka N. Z. bolo preukázané, že otec pre neho v minulosti vykonával prácu (ktorú svedok ani otec bližšie nešpecifikovali), za ktorú mu vyplácal odmenu v roku 2014 v sume 600 eur až 700 eur. Listinnými dôkazmi matka preukázala, že otcovi chodili platby aj od iných fyzických a právnických osôb. Otec je schopný dosahovať svojou prácou príjem nad rámec pravidelnej mesačnej mzdy od zamestnávateľa. Matka priložila zápisnicu zo dňa 24.9.2015 vyhotovenú v konaní Okresného súdu Senica sp. zn. 7P/4/2015 a navrhla, aby odvolací súd pripojil tento spis a oboznámil sa s dokazovaním, ktoré tu bolo vykonané. Otec dôkazy o svojich príjmoch preukázateľne dosahovaných nepredložil, dokazovanie bolo vykonané len na podnet matky. Vzhľadom k tomu je odôvodnené použitie ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine a súd mohol vychádzať z príjmu otca, ktorý predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima. Otec vlastní (okrem spoločnej nehnuteľnosti rodinného domu v K., ktorý má s matkou v BSM) viaceré nehnuteľnosti, byť v K., dve garáže v K. a spoluvlastnícke podiely na pozemkoch. Uvedený majetok otec nevyužíva pre svoju potrebu, v byte býva cudzia osoba, garáže využívajú cudzí ľudia. Ak otec tvrdí, že tomu tak nie je, potom otec sa sám dobrovoľne pripravuje o výnos z nehnuteľností, ktorý by mohol dosahovať ak by nehnuteľnosti prenajímal. Nehnuteľný majetok môže predať a z takto získaného príjmu hrať potreby maloletých detí. Matka poukázala tiež na vysoké sumy úspor, ktoré mal otec uložené v E. C. v D. (bez vedomia a súhlasu matky), celkom sumu 53.600 eur. Otec počas súdneho konania prispieval na výživu maloletých detí len sumou 50 eur na každé dieťa. Na deti neprispieval z vlastnej vôle, ale až na základe predbežného opatrenia, uznesenia Okresného súdu Senica zo dňa 27.2.2015, ktoré bolo vydané návrh matky maloletých detí. Vzhľadom k uvedenému je vysoko pravdepodobné, že otec ani v budúcnosti nebude výživu detí uspokojovať žiadnym iným spôsobom ako súdom určeným výživným. Otec neprispieval na výživu maloletých detí ani kupovaním potravín pre ne. Bločky o nákupe potravín, ktoré predložil nesvedčia o nákupe jedla pre maloleté deti, naopak sú tu potraviny, ktoré deti nekonzumujú, a je tu aj alkohol. Otec do domácnosti jedlo nepriniesol. Matka v konaní preukázala odôvodnené potreby maloletých detí, ku ktorým podáva svoje vyjadrenie zo dňa 7.12.2015. Pokiaľ otec napáda skutočnosť, že matka sa odsťahovala z rodinného domu a býva s maloletými deťmi v byte, v ktorom platí náklady na bývanie v sume 110 eur, matka poukázala na to, že pre matku maloletých detí sa stalo bývanie v rodinnom dome spolu s otcom neznesiteľným. Otec matke kontroloval elektronickú poštu, chcel kontrolovať pohyb v rodinnom dome prostredníctvom kamier, ničil matke osobné veci a podobne. V rodinnom dome sa v súčasnosti bývať nedá, otec napríklad zapečatil rozvodovú skrinku plynu, nedá sa tam regulovať plyn. Otec nepreukázal žiadnym spôsobom svoje tvrdenia o príjmoch matky zo súkromného doučovania anglického jazyka a matka takéto príjmy nemá. Matka pracuje, aby zabezpečila deťom financie na ich výživu a po práci sa osobne stará o maloleté deti. Matka anglický jazyk nedoučuje a nemá na to popri práci a starostlivosti o deti ani časový priestor. Otec pokiaľ ide o nedoplatok na výživnom má dostatok financií na vyplatenie nedoplatku v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutiach. Matka poukázala na listinný dôkaz od E. C. D., z ktorého je zrejmé, že otec má na svoje meno uloženú sumu 53.600 eur. Vzhľadom na uvedené matka navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§§ 201 a 204 O.s.p.), preskúmal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), pretože ide o vec, ktorú možno začať i bez návrhu), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa riadne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie úpravy práv a povinností rodičov k maloletej dcére a pretože v celom rozsahu súhlasí i s jeho právnymi závermi vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. V prejednávanej veci súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, poskytol dostatočný priestor obom rodičom na to, aby vo veci vypovedali, navrhovali dôkazy, dôkazy v odôvodnení rozsudku vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže vyhovieť odvolateľovi.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Z obsahu spisu je zrejmé, že maloletý Q. a X. pochádzajú z manželského zväzku rodičov, rodičia spolu nežijú od septembra 2015, matka so synmi sa od otca detí odsťahovala po vzájomných nezhodách s otcom detí, ktorý ju neustále kontroloval, mienil do spoločného rodinného domu nainštalovať kamery, aby mohol sledovať pohyb matky a detí, matke ničil osobné veci. Súd zveril maloletých chlapcov do osobnej starostlivosti matke, ktorá bude deti zastupovať a spravovať ich majetok, upravil styk otca s deťmi a otca zaviazal platiť výživné na maloletého Q. sumou 170 eur mesačne a na maloletého X. 150 eur mesačne. Otec maloletých detí podal odvolanie voči rozsudku výlučne v časti určeného výživného, preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď otca detí zaviazal platiť uvedené výživné.

Otec v odvolaní namietal, že jeho príjem nie je tak vysoký, ako uvádza súd prvého stupňa, nie je pravdou, že by okrem určeného výživného na deti neprispieval (kupoval do domácnosti potraviny, čoho dôkazom sú založené pokladničné bloky z obchodov), priznané výživné je neprimerane vysoké a matka detí nepreukázala dostatočne jeho výšku, súd neprihliadol na to, že matka detí zobrala zo spoločného domu pri sťahovaní hnutelné veci a z účtu vybrala 6.000 eur, nezohľadnil výživné na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej L. E. E. vo výške 200 eur, súd neprihliadol na to, že otec nemá príjem z prenájmu nehnuteľností, bytu a 2 garáží, ktoré vlastní (a výpovede svedkov, ktorí to potvrdili), poukázal na to, že matka maloletých detí má podstatne vyšší príjem ako uviedla (pretože súkromne doučuje angličtinu a učí v jazykovej škole) a namietal skutočnosť, že mu súd uložil zaostané výživné zaplatiť do 30 dní a nie v splátkach.

Neobstojí námietka otca v odvolaní, že súd ho zaviazal na platenie výživného v neprimerane vysokej výške a potreby detí nie sú také, aby platil súdom určené výživné. V súvislosti s uvedenou námietkou otca je potrebné uviesť, že odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a rozsahu jeho prípravy na budúce povolanie a ďalších okolností. Výživné pre dieťa nemá slúžiť len na uspokojovanie všetkých jeho najzákladnejších hmotných potrieb (jedlo, bývanie, ošatenie, obuv) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. Vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa bolo preukázané, že maloletí Q. a X. majú bežné potreby, primerané deťom vo veku sedem a štyroch rokov. Pri určení výživného vo výške 170 eur na staršieho syna a 150 eur na mladšieho syna súd správne vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí ako aj z možnosti s schopnosťami povinného rodiča platiť výživné. Maloletý Q. bol v čase rozhodovania súdom prvého stupňa prvák na základnej škole, maloletý X. navštevoval Materskú školu v K., pričom matka preukázala, že v súvislosti so starostlivosťou o deti

vynakladá na maloletého Q. približne 300 eur a na maloletého X. približne 260 eur mesačne, pričom výdavky podrobne špecifikovala tak, ako sú uvedené v treťom odseku odôvodnenia tohto rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade postačuje takéto odôvodnenie určenia výživného, vzhľadom na ustanoveniu § 121 O.s.p., podľa ktorého netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe. Ak otec bude prispievať na výživu Q. sumou 170 eur mesačne a X. 150 eur mesačne, na jeden deň pripadne na výživu Q. suma 5,66 eur a X. 5 eur. Z takejto sumy matka detí bude schopná zabezpečiť len tie najzákladnejšie potreby detí (bývanie, strava, oblečenie, hygiena) a nie aj ďalšie potreby detí (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, prípadne tvorbu úspor), čo je všeobecne známou skutočnosťou, pretože každý rodič vie (mal by vedieť), koľko stoja uvedené položky či už na zabezpečovanie základných alebo ďalších potrieb. Ak bude chcieť matka zabezpečiť aj ďalšie potreby detí, bude musieť na ich výživu prispievať aj ona ďalšou sumou peňazí a pri tom je potrebné v súlade so zásadou uvedenou v § 62 ods. 4 ZoR prihliadnuť na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará. Starostlivosť o tak malé deti zahŕňa množstvo povinností počas celého dňa (odviesť do (zo) školy, učiť sa s deťmi, nakúpiť, navariť, opraviť, ožehliť, venovať sa im počas voľného času, starať sa o ne počas choroby, atď.), ktoré vykonáva len matka. Uvedená starostlivosť by mala byť kompenzovaná výškou výživného, t.j. otec by mal platiť viac, pretože žiadnu z týchto povinností pre deti nezabezpečuje, ale zabezpečuje ich výlučne matka. Otec v odvolaní namietal, že deťom navyše (okrem stanoveného výživného 50 eur na každé dieťa predbežným opatrením) kupoval potraviny, čo preukazoval pokladničnými blokmi z potravín. Matka namietala, že otec žiadne potraviny do domácnosti nenosil. K uvedenému je potrebné dodať, že otcov názor je mylný, ak sa domnieva, že pokladničné doklady z obchodov sú dôkazom o tom, že deťom kupoval a donášal potraviny. Pokladničné doklady sú dôkazom len toho, že potraviny boli kúpené a nepreukazujú ani len to, že ich kúpil otec (otec ich mohol zobrať z predajne, kde sa takéto bloky nachádzajú všade pri pokladniach, resp. mu ich niekto mohol dať). Otec počas konania žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by deťom poskytoval akékoľvek plnenie okrem súdom určeného výživného po 50 eur na každé dieťa.

Počas konania bolo dostatočne preukázané, že majetkové pomery otca, jeho možnosti a schopnosti sú také, ktoré mu dovoľujú platiť súdom určené výživné. Nie je opodstatnená námietka otca, že jeho príjem od zamestnávateľa je podstatne nižší, ako súdom uvedený. Zamestnávateľ otca maloletých detí (D. a K., a.s.) do spisu súdu založil potvrdenie o výške čistého príjmu otca za obdobie od 7/2014 do 6/2015 (č.l. 136), z ktorého vyplynulo, že čistý priemerný mesačný príjem otca za uvedené obdobie bol 1.003 eur. Príjem otca bol v konaní riadne preukázaný a neexistuje dôvod, pre ktorý by súd nemal z takéhoto príjmu otca vychádzať. Otec tiež potvrdil, že vlastní byt, ktorý prenajíma priateľke za náklady a dve garáže, ktoré občas, nepravidelne prenajímal a k tomu, či otec prenajímal, alebo neprenajímal garáže súd vykonal dokazovanie výsluchom Z. T., Mudr. S. K. (v konaní o rozvod a UPP na pojednávaní 24.09.2015). Svedok Z. T. vo výpovedi uviedol, že garáž v nájme síce nemal, ale otcovi platil platby na jeho účet, išlo však o pôžičku, ktorú mu otec maloletých detí poskytol vo výške 4.000 eur (č.l. 232). Otec na tom istom pojednávaní vo výpovedi potvrdil, že požičal 6.000 eur aj pánovi C.. Na otázku súdu, aby otec vysvetlil, prečo má na jeho meno otvorený účet v E. C. v D. a na účte sa nachádza 53.600 eur otec maloletých detí uviedol, že peniaze patria jeho matke a bližšie popísal prečo je potrebné považovať peniaze za matkine (č.l. 234-235). V takejto dôkaznej situácii, keď by aj súd pripustil, že sa nepodarilo preukázať, že otec prenajíma nehnuteľnosti, ktoré vlastní, ale sám priznal, že požičal za posledné dva, tri roky cudzím ľuďom 10.000 eur, ktoré mu splácajú a nenavrhol vykonať dokazovanie k tvrdenej skutočnosti, že peniaze na účte s jeho menom vo výške 53.600 eur v banke na Morave patria matke otca, súd mohol dospieť k záveru, že otec má dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného vo výške 170 a 150 eur na dvoch maloletých synov a tiež, že otec je schopný zaplatiť zaostané výživné vo výške 971,62 eura (na Q.) a 809,68 eura (na X.) v lehote 30 dní (zjednodušene povedané, keď otec detí ako sám uviedol, má na to, aby požičal za 2-3 roky 10.000 eur, musí mať aj na to, aby deťom platil výživné). V prejednávanej veci je potrebné poukázať aj na to, že ak otec neprenajíma nehnuteľnosti, ktoré vlastní (ako to otec tvrdí), súd musí prihliadnuť na zásadu uvedenú v § 75 ods. 1 ZoR (súd prihliadne na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča aj vtedy, ak sa povinný rodič vzdá bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu). Tým, že otec svoje vlastníctvo (byt a dve garáže) neprenajíma, pričom neuvádzal žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý tak nerobí, práve naopak, o prenájom nehnuteľností je záujem, otec sa tak vzdáva majetkového prospechu, čo nemôže byť pričítané na úkor maloletých detí, ale naopak, musí sa zohľadniť pri možnostiach a schopnostiach povinného rodiča.

Počas konania otec nenavrhol vykonať dokazovanie k preukázaniu skutočnosti, že matka má aj iný príjem, ako z trvalého pracovného pomeru. Matka tvrdila, že iný príjem nemá, čo znamená, že negatívnu skutočnosť nie je možné preukazovať. Ak otec tvrdil, že matka má aj iný príjem, svoje tvrdenie mal počas konania preukázať, čo neurobil, preto nebolo možné uzavrieť, že by matka maloletých detí mala vyšší príjem, ako bolo počas konania preukázané. Námietať otca, že matka zobrala pre svoju potrebu spoločné hnutelné veci a čiastku 6.000 eur nie je v tomto konaní po právnej stránke relevantná, pretože nejde o konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predmetom ktorého by mali byť spoločné veci a peniaze manželov. Tiež nie je opodstatnená námietať otca, že súd neprihliadol na jeho vyživovaciu povinnosť k ďalšej nepľnoletovej dcére L. E. vo výške 200 eur. Na strane 4 rozsudku (tretí odsek) súd uviedol výdavky, ktoré otec vynakladá zo svojich príjmov a do týchto výdavkov súd zahrnul aj výživné na maloletú dcéru. Pri príjme a majetkových pomeroch otca, ako to bolo vyššie uvedené je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné na maloletých synov v súdom určenej výške aj popri výživnom určenom na maloletú dcéru.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

O trovách odvolacieho konania sa rozhodlo s poukazom na ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Tento rozsudok bolo prijatý v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.